

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze – soud pro mládež projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. března 2020 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lucie Černé a soudkyň JUDr. Evy Holasové a JUDr. Ivany Doubkové odvolání a) státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Berouně a b) poškozených [REDACTED], c) [REDACTED] a d) [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Berouně – soudu pro mládež ze dne 20. prosince 2019, číslo jednací 8 Tm 10/2019 – 219, a rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odstavec I písmeno f), odstavec 2 trestního řádu se napadený rozsudek částečně ruší, a to ve výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy.

Podle § 259 odstavec 3 trestního řádu se ve věci znovu rozhoduje tak, že mladistvý obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED] v Praze, je podle § 228 odstavec I trestního řádu povinen zaplatit poškozeným:

[REDACTED], narozené [REDACTED], bytem [REDACTED] [REDACTED]:

- 1) na náhradě majetkové škody částku 2 452,91 Kč
- 2) na náhradě jiné nemajetkové újmy částku 200 000 Kč
- 3) na náhradě nemajetkové újmy bolestného částku 242 326 Kč;

[REDACTED], narozené [REDACTED], bytem [REDACTED]:

- 1) na náhradě jiné nemajetkové újmy částku 200 000 Kč a

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

2) na náhradě nemajetkové újmy bolestného částku 178 556 Kč;

██████████, narozenému ██████████, bytem ██████████

1) na náhradě majetkové škody částku 5 223,40 Kč

2) na náhradě jiné nemajetkové újmy částku 200 000 Kč

3) na náhradě nemajetkové újmy bolestného částku 102 988,55 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškození ██████████, ██████████, ██████████ se zbytky uplatněných nároků na náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státní zástupkyně zamítá.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný mladistvý ██████████ uznán vinným proviněním neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku, ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a odsouzen k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 2 roků podmíněně odloženému na zkušební dobu 3 roků a k trestnímu opatření zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 3 roků, a to za současného uložení výchovného opatření dohledu probačního úředníka na dobu 3 roků podle § 15 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o soudnictví ve věcech mládeže. O náhradě škody bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný mladistvý byl uznán povinným zaplatit ██████████ na náhradě majetkové škody částku 10 016,91 Kč a na náhradě jiné nemajetkové újmy částku 200 000 Kč, ██████████ na náhradě jiné nemajetkové újmy částku 200 000 Kč a ██████████ na náhradě majetkové škody částku 14 123,40 Kč a na náhradě jiné nemajetkové újmy částku 200 000 Kč, přičemž se zbytky uplatněných nároků byli poškození ██████████ a ██████████ odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních pokud jde o náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy (bolestného), zatímco zcela na řízení ve věcech občanskoprávních byly odkázány poškozené ██████████ pokud je o nárok na náhradu škody (poškození motorového vozidla) a ██████████ pokud jde o nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy (bolestné).
2. Podle skutkových zjištění nalézacího soudu se mladistvý obžalovaný uvedených proviněních dopustil tím, že dne 9. 6. 2019 v době kolem 00:45 hodin v Berouně, v ██████████, v domě čp. ██████████ odcizil své matce ██████████ klíče od jejího osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Fabia, reg. zn. ██████████ které bylo zaparkované na parkovišti před domem čp. ██████████ v ██████████ a poté s vozidlem bez vědomí a souhlasu matky odjel směrem na ██████████ přesto, že si byl vědom toho, že před jízdou požíval alkoholický nápoj a není držitelem příslušného židěčského oprávnění a při jízdě po silnici č. ██████████ ulicí ██████████ ve směru na obec ██████████ na rovném úseku uvedené komunikace, v důsledku požitého alkoholu nezvládl řízení, najel s vozidlem k pravé krajnici, dále přes obrubník vyjel mimo komunikaci, přešel travnatý příkop a vjel na chodník, kde došlo ke střetu přední části jím řízeného vozidla s chodci ██████████, ██████████ a ██████████, kteří šli společně po chodníku směrem na ██████████, po střetu s chodci vozidlo vjelo zpět do travnatého příkopu, kde zůstalo v konečné poloze převrácené na pravém boku, u mladistvého obžalovaného řidiče bylo provedeno odborné měření ke zjištění hladiny alkoholu dechu, el. přístrojem Dräger pak při prvním měření provedeném dne 9. 6. 2019 v 00:59 hodin mu bylo naměřeno 1,66 promile alkoholu v dechu a při opakovaném měření v 01:05 hodin mu bylo naměřeno 1,68 promile alkoholu v dechu a následným odběrem krve téhož dne v

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

02:15 hodin byla u něho laboratorním vyšetřením zjištěna hladina etanolu v krvi 1,69 g/kg, při dopravní nehodě pak došlo k těžkému zranění chodců: poškozená [REDAKCE], narozená [REDAKCE] utrpěla zlomeninu žeber, pneumothoraxu hemothoraxu, zlomeninu hrudní kosti, zhmoždění plíce, zhmoždění jater, zlomeninu pánve, zlomeninu křížové kosti, zlomeninu klíční kosti a zlomeninu příčného výběžku 4. bederního obratle, naplňující kritéria těžké újmy na zdraví, kdy poškozená byla po dobu přesahující 6 týdnů citelně omezena v obvyklém způsobu života, a to dlouhodobou hospitalizací s klidovým režimem na lůžku, bolestmi a znehybněním pánve, poškozená byla hospitalizována v Ústřední vojenské nemocnici v Praze, dále na chirurgickém oddělení Nemocnice Hořovice a od 7. 8. 2019 byla umístěna v Rehabilitační nemocnici v Berouně, poškozená [REDAKCE], narozená [REDAKCE], utrpěla zlomeninu pánve, zlomeninu obratle C4, otřes mozku a disekci (roztržení) vnitřní karotidy vpravo, kdy toto zranění si vyžádalo hospitalizaci na traumatologii Fakultní nemocnice v Motole, dále na chirurgickém oddělení Nemocnice Hořovice a od 7. 8. 2019 rehabilitaci s hospitalizací v Rehabilitační nemocnici Beroun, kdy zranění naplňuje kritéria pro těžkou újmu na zdraví, neboť byla po dobu přesahující 6 týdnů citelně omezena na obvyklém způsobu života především bolestivostí poranění a dlouhodobou hospitalizací v nemocničních zařízeních, poškozený [REDAKCE], narozený [REDAKCE] utrpěl poranění spočívající v tržné ráně hlavy délky 3 cm, sériovou zlomeninu žeber II.-VI. vlevo, měl krev v břišní a hrudní dutině, tříštivou zlomeninu levé paže, zlomeninu levé lopatky, zlomeninu levé klíčky a zlomeninu levé stehenní kosti, nejprve byl hospitalizován ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady v Praze od 9. 6. 2019 do 2. 7. 2019, kdy byl převezen na Chirurgické oddělení Nemocnice Hořovice a předemtná poranění naplňují hlediska kritéria těžké újmy na zdraví, neboť se jedná o celkovou poruchu zdraví, která je spojena s citelným omezením běžného způsobu života po dobu delší než 6 týdnů, a to dlouhodobou pokračující ošetrovatelskou péčí v uvedených zdravotnických zařízeních, mladistvý obžalovaný pak svým jednáním porušil ustanovení § 3 odst. 3 písm. a), § 5 odst. 2 písm. b), § 11 odst. 2 a § 53 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů, kdy toto porušení je třeba posoudit jako porušení důležité povinnosti.

3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání státní zástupkyně i poškození [REDAKCE].
4. Státní zástupkyně odvolání podala v neprospěch obžalovaného mladistvého, a byť v jeho blanketní formě uvedla, že je podává jak proti výroku o trestu, tak i proti výroku o náhradě škody, v následném odůvodnění je zaměřila výlučně proti výroku o trestu. Konstatuje, že s ohledem na závažnost jednání mladistvého, skutečnost, že ačkoliv neměl jakékoli řídičské oprávnění, v silně podnapilém stavu způsobil těžkou újmu na zdraví třem nevinným poškozeným, kteří, pokud by nedošlo k téměř okamžitému odbornému ošetření, byli přímo ohroženi na životě, a faktu, že se jednání dopustil krátce poté, co mu uplynula zkušební doba podmíněného odsouzení za předchozí trestnou činnost (provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku), se uložené podmíněné opatření odnětí svobody jeví jako nepřiměřeně mírné. Domáhá se, aby byl v této části napadený rozsudek zrušen a obžalovanému mladistvému aby bylo uloženo odpovídající trestní opatření v podobě trestu odnětí svobody v trvání 2 roků, pro jehož výkon by byl zařazen do zvláštního oddělení pro mladistvé, za současného uložení trestního opatření zákazu činnosti řízení motorových vozidel.
5. Poškození odvoláním podaným prostřednictvím svého zmocněnce brojí proti výrokům rozsudku o náhradě škody, které se jich týkají. Konkrétně [REDAKCE] se domáhá kromě soudem přiznaných částek na náhradě škody (ušlého zisku a nákladů spojených s léčením) a náhradě nemajetkové újmy za psychické útrapy i náhrady za nemajetkovou újmu - bolestné ve výši 314 067,25 Kč a náhrady škody za zničené a poškozené věci ve výši 15 000 Kč. Stejně tak i [REDAKCE] se kromě soudem přiznaných částek na náhradě škody (ušlého zisku a nákladů spojených s léčením) a náhradě nemajetkové újmy za psychické útrapy domáhá přiznání náhrady za nemajetkovou újmu - bolestné ve výši 254 442,30 Kč a náhrady škody za zničené a poškozené věci

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

ve výši 7 500 Kč a [REDAKCE] se domáhá kromě soudem přiznané částky na náhradě nemajetkové újmy za psychické útrapy přiznání náhrady za nemajetkovou újmu - bolestné ve výši 197 687 Kč, náhrady ušlé mzdy ve výši 7 564 Kč a náhrady škody za zničené a poškozené věci ve výši 7 500 Kč, s nimiž je soud I. stupně odkázal na občanskoprávní řízení, byť je v řízení uplatnili.

6. Krajský soud v Praze – soud pro mládež jako soud II. stupně podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal výroky rozsudku, které byly odvoláními státní zástupkyně a poškozených napadeny, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to nejen z hlediska vytykánych vad, a zjistil následující:
7. Soud I. stupně provedl procesně správným postupem všechny důkazy, které ke svému rozhodnutí potřeboval. Provedené důkazy hodnotil v intencích § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž v odůvodnění napadeného rozsudku, jež odpovídá požadavkům § 125 odst. 1 trestního řádu, popsal, z jakých důkazů vycházel, co bylo jejich obsahem, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil a k jakým závěrům dospěl. Závěr o vině mladistvého [REDAKCE] proviněními neoprávněného užívání cizí věci, ohrožení pod vlivem návykové látky a těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti je proto třeba akceptovat jako správný. Není totiž pochyb o tom, že obžalovaný mladistvý [REDAKCE] motorové vozidlo své matky, kterého se neoprávněně zmocnil, aby se s ním, jak doznal, „jen tak“ projel, v době nehody řídil, ačkoliv nebyl držitelem příslušného, ale ani jiného řidičského oprávnění, a ještě 1,5 hodiny po nehodě měl v krvi podle výsledku odběru krve 1,69 promile alkoholu, což jednoznačně svědčí pro závěr, že nejen jako osoba mladší 18 let, ale nadto jako osoba pod vlivem alkoholu vyšším jak 1 promile, nebyl způsobilý bezpečně ovládat motorové vozidlo, aniž by tím ohrožoval ostatní účastníky silničního provozu. Jde-li o nehodový děj, okresní soud správně opřel svá zjištění o obsah protokolu o nehodě a závěr znaleckého posudku z oboru dopravy a strojírenství se zvláštní specializací autoopravárenství, z nichž bezpečně vyplývá, že příčinou nehody nebyla technická závada na vozidle, ale ze strany mladistvého nezvládnuté řízení automobilu pod vlivem alkoholu a bez náležitých zkušeností s jeho řízením. Okresní soud provedl a řádně zhodnotil i důkazy ohledně následku dopravní nehody a i v této části dospěl k bezpečnému závěru, že těžká zranění utrpěli všichni tři poškození v příčinné souvislosti právě s touto nehodou zaviněnou mladistvým. Tato skutková zjištění pak okresní soud správně posoudil po stránce právní jako provinění neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku, ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Lze proto jen dodat, že hrubým porušením zákonů o bezpečnosti dopravy ve smyslu § 147 odst. 3 trestního zákoníku se míní intenzivní porušení takové povinnosti, jež za dané situace podstatně zvyšuje nebezpečí pro lidský život a zdraví, či jinak řečeno má zpravidla za následek způsobení těžké újmy na zdraví. V tomto konkrétním případě tak jde nejen o řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu vyšším jak 1 promile, ale zároveň o situaci, kdy motorové vozidlo řídil mladistvý, který neměl řidičské oprávnění a pro nedostatek zkušeností nezvládl jeho řízení, takže s automobilem na rovném úseku vozovky vyjel mimo pozemní komunikaci a po přejetí silničního příkopu najel na chodník pro chodce, kde se v tu dobu nacházely tři osoby, které srazil a způsobil jim tak těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 trestního zákona, neboť u nich došlo k poškození důležitých orgánů a současně k poruše zdraví, jež je podstatně omezila v obvyklém způsobu života po dobu delší šesti týdnů (§ 122 odst. 2 písm. e), i) trestního zákoníku).
8. Soud I. stupně podle názoru soudu odvolacího nepochybil ani ve výroku o trestním opatření. Jestliže mladistvému za tři provinění spáchaná v jednočinné souběhu, byť s fatálním následkem pro poškozené, vzhledem k projevené kritické sebereflexi daného činu a lítosti se snahou postupně odčinit způsobené následky (mladistvý si našel zaměstnání a splácí škodu, byť prozatím pouze své matce za poškození automobilu), v trestní sazbě nejpřísnější z nich trestného provinění těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 3 trestního zákoníku (trestní sazba odnětí svobody činí výměru 2 až 8 roků v případě dospělého pachatele, která se u mladistvých krátí na polovinu, tedy výměru 1 až 4 roky), uložil trestní opatření odnětí svobody sice v dolní polovině zákonného rozmezí, avšak

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

blíže poloviny, s podmíněným odkladem na zkušební dobu na samé horní hranici sazby (jež činí interval 1 až 3 roky), a to za současného uložení dohledu, rozhodně nepochybil, nýbrž citlivě a v souladu se stavem věci zvolil opatření, které je s to zajistit, aby se mladistvý napříště vyvaroval protiprávního jednání a aby vyvinul dostatečně aktivní chování směřujícímu k nápravě nejen sebe sama, ale i důsledků jeho činu alespoň tam, kde to povaha věci umožňuje. Zákonu a stavu věci pak podle odvolacího soudu odpovídá i současně uložené trestní opatření zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 3 roků.

9. Proto jediné, co je možno soudu I. stupně vytknout, ovšem pouze jako formální vadu, která nemá žádný vliv na správnost napadeného rozhodnutí, je to, že dohled probačního úředníka mladistvému uložil podle § 15 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona č. 218/2003 S., o soudnictví ve věcech mládeže, což je případ, kdy je toto výchovné opatření ukládáno při upuštění od trestního opatření nebo podmíněném upuštění od potrestání. Správně proto mělo být užito pouze ustanovení § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže s odkazem na § 16 téhož zákona. Odvolací soud ale nepovažoval za nutné tuto formální nesprávnost napravovat, neboť má za to, že postačí pouze na toto pochybení poukázat, stejně jako poukázat na další formální pochybení spočívající v opomenutí uvedení v úvodní části rozsudku, že Okresní soud v Berouně rozhodoval jako soud pro mládež.
10. Protože státní zástupkyně akcentovaná závažnost jednání mladistvého (řízení bez řidičského oprávnění a pod vlivem alkoholu s fatálními následky na zdraví poškozených, která ovšem není a ani nemůže být zvyšována faktem, že se jej mladistvý dopustil krátce poté, co mu uplynula zkušební doba podmíněného odsouzení za předchozí trestnou činnost) je zákonným znakem nejpřísněji kvalifikované skutkové podstaty provinění ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 3 trestního zákoníku, neshledal odvolací soud důvod ke změně rozhodnutí soudu I. stupně pokud jde o uložené potrestání. Odvolání státní zástupkyně proto jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu zamítl.
11. Naproti tomu odvolání poškozených bylo shledáno odvolacím soudem zčásti důvodným.
12. Z výroku a odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že poškození se k trestnímu řízení připojili s nárokem na náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy v celkové částce 539 084,16 Kč ■■■■■, 412 751 Kč ■■■■■ a 476 065,70 Kč ■■■■■.
13. Nalézací soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému mladistvému zaplatit poškozené ■■■■■ na náhradě škody částku 10 016,91 Kč (sestavující z částky 2 452,91 Kč vynaložené za léčení (nákup léků, jízdné k lékaři) a částky 7 564 Kč představující ušlý zisk/ušlou mzdu za měsíc listopad 2019) a na náhradě nemajetkové újmy (odškodnění psychických útrap) částku 200 000 Kč, přičemž se zbytky nároku na náhradu škody uplatněného G. Živojinovič ve výši 15 000 Kč za věci, které měla při sobě a které byly při nehodě zničeny (oblečení, obuv, brýle, zlatý prsten) a nároku nemajetkové újmy bolestného uplatněný ve výši 314 067,25 Kč odpovídající 985 bodům, poškozenou odkázal na občanskoprávní řízení s tím, že neměl v případě majetkové škody k dispozici žádné relevantní podklady, z nichž by bylo možno dovodit její výši a v případě bolestného neměl k dispozici soudní praxi vyžadující bolestné vyčíslené soudním znalcem z oboru zdravotnictví, ale pouze vyčíslení provedené zmocněncem poškozených.
14. V případě poškozené ■■■■■ uložil soud obžalovanému mladistvému zaplatit na náhradě nemajetkové újmy (odškodnění psychických útrap) částku 200 000 Kč, přičemž co do ostatních uplatněných nároků, ať již jde o nárok na náhradu škody ve výši 7 564 Kč představující ušlý zisk/ušlou mzdu za měsíc listopad 2019 a částky 7 500 Kč za věci, které měla poškozená při sobě a které byly při nehodě zničeny (oblečení, obuv, náramky), či o nárok na náhradu nemajetkové újmy bolestného uplatněný ve výši 197 687 Kč odpovídající 620 bodům poškozenou ze shodných důvodů jako G. Živojinovič odkázal na občanskoprávní řízení.
15. Konečně u poškozeného ■■■■■ soud uložil obžalovanému mladistvému zaplatit na náhradě škody částku 14 123,40 Kč (sestavující z částky 5 223,40 Kč vynaložené za léčení (nákup léků,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

jízdné k lékaři) a částky 8 900 Kč představující ušlý zisk/ušlou mzdu za měsíc listopad 2019) a na náhradě nemajetkové újmy (odškodnění psychických útrap) částku 200 000 Kč, přičemž se zbytky nároku na náhradu škody uplatněného poškozeným ve výši 7 500 Kč za věci, které měl při sobě a které byly při nehodě zničeny (oblečení, mobilní telefon) a nároku nemajetkové újmy bolestného uplatněný ve výši 254 442,30 Kč odpovídající 798 bodům, i tohoto poškozeného ze shodných důvodů jako obě poškozené odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

16. Se závěrem soudu I. stupně se lze jistě ztotožnit, pokud jde přiznanou náhradu majetkové škody poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] za nákup léků a jízdné do zdravotnických zařízení, které oba poškození řádně doložili účenkami z lékárny a jízdenkami, neboť jde o finanční prostředky vynaložené v příčinné souvislosti s léčením utrpěných zranění způsobených trestným jednáním mladistvého. Tudíž i po linii občanskoprávní je mladistvý povinen tuto škodu uhradit v souladu s ustanovením §§ 2910 a 2911 občanského zákoníku, podle nichž škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil, když se má za to, že škodu porušením zákonné povinnosti škůdce zavinil z nedbalosti.
17. Správně nalézací soud postupoval i v případě všech tří poškozených, pokud je odkázal na občanskoprávní řízení ohledně nárokované náhrady majetkové škody způsobené na věcech, které měli při sobě a které byly při nehodě zničeny (oblečení, obuv, brýle, šperky, mobilní telefon), pro neunesení důkazního břemene, neboť jak správně v odůvodnění napadeného rozsudku konstatoval, nebyly mu předloženy žádné relevantní podklady, z nichž by bylo možno dovodit výši takto způsobené škody.
18. Totéž ovšem nelze říci o náhradě škody v podobě ušlého zisku přiznané poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] a uplatněné poškozenou [REDAKCE]. Ušlý zisk, v tomto případě náhrada za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti poškozených za měsíc listopad 2019 se podle § 2962 občanského zákoníku hradí peněžitou částkou odpovídající rozdílu mezi průměrným výdělkem poškozeného před vznikem újmy a náhradou toho, co poškozenému bylo vyplaceno v důsledku nemoci či úrazu podle jiného právního předpisu (nejčastěji upravujícího nemocenské pojištění). Jeho stanovení tedy není libovolné, ale musí být vypočteno tak, aby byla zjištěna pravděpodobná výše. Důkazy toto prokazující (výši výdělku, kterého by poškození dosáhli, pokud by daný měsíc řádně odpracovali a současně výši vyplacených nemocenských dávek v daném měsíci) předkládá poškozený, neboť v adhezním řízení, tj. řízení o náhradě škody, které je součástí trestního řízení, ovšem ovládáno principy občanskoprávního procesu, podle nichž musí žalující nejen tvrdit, ale i prokazovat, soud tyto skutečnosti nedokazuje z úřední povinnosti. V tomto případě ale uplatněný nárok na náhradu ušlého zisku u všech poškozených zůstal stejně jako v případě škody na věcech pouze v rovině tvrzení, nikoli prokázání, takže soud I. stupně postupoval chybně, pokud nárok poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] přiznal a neodkázal je jako poškozenou [REDAKCE] na občanskoprávní řízení. Nápravu proto musel provést odvolací soud.
19. Jde-li o povinnost náhrady nemajetkové újmy, ta obecně vyplývá z ustanovení § 2956 občanského zákoníku a patří do ní mimo jiné podle § 2958 věta první občanského zákoníku peněžitá náhrada vyvažující plně vytrpěné bolesti (tzv. bolestné) a vyvažující další nemajetkovou újmu, v tomto případě psychickou újmu způsobenou strachem o život a následným dlouhým léčením zesílené faktem, že poškození jsou cizinci neovládající český jazyk, kteří do ČR přišli za prací a nemají zde žádné osobní a rodinné vazby, které by je v době léčení podporovaly. S oběma těmito nároky se poškození k trestnímu řízení řádně připojili.
20. Přiznal-li soud I. stupně každému z nich náhradu jiné nemajetkové újmy odškodňující je za utrpěnou psychickou újmu částkou 200 000 Kč, nelze než s tímto rozhodnutím souhlasit a zcela odkázat na výstižně popsané důvody vedoucí k tomuto rozhodnutí, s nimiž se odvolací soud plně ztotožňuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

21. Pokud pak nalézací soud ohledně bolestného dospěl k závěru, že v daném případě nárok na jeho odškodnění poškozeným bezpochyby vznikl, přičemž nepochybuje ani o tom, že prodělané bolesti odpovídají minimálně uplatněnému nároku, ani o tom, že zmocněnec při jeho výpočtu postupoval podle příslušné Metodiky Nejvyššího soudu, přesto však o něm nerozhodl s odkazem na jeho nedoložené určení soudním znalcem z oboru zdravotnictví, pak jeho postup nelze označit za správný.
22. Poškození doložili nárok na bolestné za utrpěná poranění, které ohodnotil jejich zmocněnec podle vyhlášky č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského s odkazem na doložené lékařské zprávy Nemocnice Hořovice uvádějící popis konkrétních zranění a v případě poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] uvádějící dokonce diagnostický odkaz na sazebník bodového hodnocení za bolest u úrazů dle Přílohy 1 citované vyhlášky. Vedle těchto lékařských zpráv se ve spise nacházejí policejním orgánem vyžadaná odborná lékařská vyjádření specifikující jednotlivá zranění poškozených jejich ošetřujícími lékaři jak z Ústřední vojenské nemocnice Praha ([REDAKCE]), Fakultní nemocnice Motol ([REDAKCE]) a Fakultní nemocnice Královské Vinohrady ([REDAKCE]), tak i Nemocnice Hořovice, kam byli následně všichni tři poškození k doléčení převezeni. Soud proto o uplatněném nároku bolestného měl rozhodnout, neboť Metodika Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví, která ovšem nemá závazný charakter, pro účely odškodnění bolesti využívá podrobně rozpracovanou klasifikaci bolestivých stavů vycházející z vyhlášky č. 440/2001 Sb., a soud tyto podklady k dispozici měl. Není to totiž znalec, ale soud, kdo je oprávněn takové částky ve svém znaleckém posudku určovat, neboť jde o otázku právní. Účelem znaleckého posudku je „pouze“ vytvořit pro soud dostatečně podrobný, strukturovaný a pochopitelný skutkový podklad, obsahující odborný lékařský závěr o míře vyřazení poškozeného ze životních činností definovaných v Metodice tak, aby soud mohl učinit právní závěr o výši náhrady za nemajetkovou újmu (viz rozhodnutí NS ČR 8 Tdo 190/2017), což v tomto konkrétním případě, alespoň pokud jde o minimální výši uplatněného bolestného, dostatečně vyplývá z doložených lékařských zpráv a odborných vyjádření.
23. Z výše uvedených důvodů proto Krajský soud v Praze - soud pro mládež jako soud odvolací částečně zrušil podle § 258 odstavec 1 písmeno f), odstavec 2 trestního řádu napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy týkající se všech tří poškozených odvolatelů a za splnění podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu poté, co znovu provedl důkaz listinami pro daná zjištění podstatnými, o jejich nárocích rozhodl tak, že uložil obžalovanému mladistvému L. Kadeřábkovi povinnost zaplatit poškozeným nejen to, co jim bylo přiznáno již soudem I. stupně v případě majetkové škody spočívající v nákladech vynaložených za léčení a v případě nemajetkové újmy za psychické útrapy, ale i jím přiznanou nemajetkovou újmu za vytrpěné bolesti, která u poškozené [REDAKCE] činí částku nejméně 242 326 Kč odpovídající celkově 760 bodům x 318,85 Kč v položkách, o nichž odvolací soud díky porovnání lékařských zpráv, na něž se poškození odkazují, a lékařských odborných vyjádření ve spise založených nemá pochybnosti, a to konkrétně: zlomenina raménka stydké kosti S3250/40 bodů, zlomenina piliře acetabula vlevo S3240/60 bodů, zlomenina kosti křížové vlevo S3210/150 bodů, mnohočetné zlomeniny bederní páteře a pánve S3270/160 bodů, zlomenina příčného výběžku L4 vpravo S3200/30 bodů, subtrochanterická zlomenina stehenní kosti S7200/70 bodů, mnohočetné zlomeniny žeber S2230/60 bodů, pneumotorax S270/70 bodů, hemotorax S271/70 bodů; u poškozené [REDAKCE] činí částku 178 556 Kč odpovídající celkově 560 bodům x 318,85 Kč v položkách: zlomenina pánve tříštivá S3270/160 bodů, zlomenina kosti křížové vlevo S3210/nárokováno pouze 90 bodů, zlomenina pravé klíční kosti S4200/20 bodů, zlomenina obou ramének stydké kosti S3250/80 bodů, zlomenina obratle C4 S1210/50 bodů, traumatická disekce ICA (natržení vnitřní krkavice) S150/100 bodů, otřes mozku těžký S060/60 bodů; a u poškozeného [REDAKCE] činí částku 102 988,55 Kč odpovídající celkově 323 bodům x 318,85 Kč v položkách: sériová zlomenina žeber II. až IV. S2230/60 bodů, zlomenina lopatky S4210/20 bodů, zlomenina levé klíční kosti S4200/20 bodů, tříštivá zlomenina konce pažní kosti (humeru) S4222/80 bodů, subtrochanterická

zlomenina levé stehenní kosti S7200/70 bodů, hemotorax S271/70 bodů, tržná rána na hlavě 3 cm S0100/3 body. V tomto případě se hodnota jednoho bodu bolestného odvozuje od jednoho procenta hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházejícího roku, v němž vznikl nárok, resp. vznikla bolest, což v tomto případě obnáší á 318,85 Kč za jeden bod bolestného, vznikla-li bolest v roce 2019, neboť průměrná mzda za rok 2018 činila 31 885 Kč.

24. Co do zbytku uplatněných nároků pak soud poškozené odkázal na občanskoprávní řízení z důvodu důkazní nouze jdoucí k tíži poškozených, neboť adhezní řízení nezná možnost zamítnutí nároku, a to ani částečně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další žádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b trestního řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 10. března 2020

JUDr. Lucie Černá v. r.
předsedkyně senátu